

การประพันธ์เพลงอีแซว เรื่อง วันเข้าพรรษา สำหรับการแสดงอีแซว ในประเพณีวัน
เข้าพรรษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
The E-Sew Song Composition about The Buddhist Lent Day for the
performance on the tradition of Buddhist Lent day at Nakhon Pathom
Rajabhat University

แพรวภัทร ยอดแก้ว และชนะชล บัวทอง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

kiaochaoum@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาประวัติและความเป็นมาวันเข้าพรรษา และ 2) เพื่อประพันธ์บทเพลงอีแซว เรื่อง วันเข้าพรรษา สำหรับการแสดงอีแซว ในประเพณีวันเข้าพรรษา การวิจัยนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง คือ เพลงอีแซว

ผลจากการศึกษา พบว่า

1. วันเข้าพรรษาเป็นวันที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบัญญัติให้พระภิกษุสงฆ์จำพรรษาเป็นเวลา 3 เดือนในฤดูฝน ระหว่างแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 เพื่อไม่ให้พระสงฆ์ไปเหยียบย่ำข้าวกล้าของชาวนาให้ได้รับความเสียหาย วันเข้าพรรษาเป็นช่วงสามเดือนจันทรคติในช่วงฤดูฝนเมื่อพระสงฆ์ต้องอยู่ในวัดหรือสถานที่ใดแห่งหนึ่ง พระสงฆ์และสามเณรต้องสาบานตัวเองว่าจะอาศัยอยู่ในที่เดียวกัน พวกเขาไม่สามารถอยู่ในสถานที่อื่น ๆ ตลอดทั้งคืน

2. การประพันธ์เพลงอีแซว เรื่อง วันเข้าพรรษา ได้เนื้อเพลงอีแซว จำนวน 10 ท่อน ในเรื่องเกี่ยวกับ วันเข้าพรรษา ประวัติความเป็นมา ความสำคัญของวันเข้าพรรษา ประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีถวายผ้าอาบน้ำฝน และการเชิญมาร่วมงานหล่อเทียนพรรษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

คำสำคัญ: การประพันธ์ เพลงอีแซว วันเข้าพรรษา

Abstract

The objectives of the research were to study 1) To study the history of Buddhist Lent day. and 2) To composition the E-sew song for the performance on the tradition of Buddhist Lent day.

This research was qualitative research. Selected sample in the research with a specific selection was the E-sew song

The study revealed that

1. The Buddhist Lent day or Khao Phansa day is the day of Lord Buddha ordered the monks to stay at temple for three months during the rainy season, during the first lunar month of the 8th to the

15th day of the eleventh lunar month, to prevent the monks from trampling on the rice seeding of the peasants. So, Buddhist Lent Day is a period of three lunar months during the rainy season when monks are required to remain in one particular place or wat (temple). Monks and novices have to swear themselves to live in the same place. They can't stay in the other places over night.

2. The E-Sew Song Music Composition about The Buddhist Lent Day 10 lyrics in the story. The lyrics of E-Sew Song about the Buddhist Lent Day, history Importance of Buddhist Lent Candle parade, and the tradition of bathing rain cloth and invited to the buddhist candle casting of.

Keywords: E-Sew song, composition, Buddhist Lent day

บทนำ

การเข้าพรรษานั้นได้มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล เนื่องจากพระพุทธเจ้าทรงพบปัญหาในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของเหล่าสาวกในช่วงฤดูฝน เนื่องจากพระภิกษุสงฆ์ออกเดินทางเผยแผ่พระพุทธศาสนาในที่ต่างๆ ในช่วงฤดูฝน ได้เหยียบย่ำข้าวกล้าของชาวบ้านให้ได้รับความเสียหาย หรืออาจไปเหยียบย่ำโคนสัตว์เล็กสัตว์น้อยที่ออกหากินจนถึงแก่ความตายได้ ทำให้ชาวบ้านได้พากันติเตียนบรรดาเหล่าสาวก พระพุทธเจ้าจึงได้บัญญัติสิกขาบทไว้ เพื่อให้พระภิกษุประจำอยู่ในวัด หรือเสนาสนะที่คุ้มแดดคุ้มฝนได้แห่งหนึ่งไม่ไปค้างแรมในที่อื่น ในฤดูฝนเป็นเวลา 3 เดือน ซึ่งเรียกระยะเวลานี้ว่า ช่วงเข้าพรรษา

ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษานั้น เกิดจากประชาชน ในช่วงเทศกาลเข้าพรรษา พระภิกษุสงฆ์จะจำพรรษาอยู่ ณ วัดใดวัดหนึ่งตลอด 3 เดือน เพื่อศึกษาพระธรรมวินัย สวดมนต์ทำวัตรเช้าเย็น ในการศึกษาพระธรรมคำสอนจำเป็นต้องอาศัยแสงสว่างจากตะเกียงหรือแสงเทียน ชาวบ้านที่ศรัทธาในพระพุทธศาสนาก็จะนำเทียนที่มีอยู่ในบ้านออกมารวมกัน หล่อให้เป็นเทียนขนาดใหญ่เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา โดยเทียนที่จะนำไปถวายตามวัดมีลักษณะพิเศษกว่าเทียนทั่วไปคือ มีการแกะสลักลวดลายที่วิจิตรงดงามลงบนต้นเทียน หรือการพิมพ์ลายเทียนแล้วนำไปประดับบนต้นเทียน การประดับตกแต่งขบวนแห่ด้วยผ้าฝ้าย ผ้าไหม ดอกไม้สด เรียกได้ว่า งานประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นงานประเพณีที่รวมเอาความรู้จากภูมิปัญญาชาวบ้านในด้านต่างๆ ของท้องถิ่นมาไว้ด้วยกัน เช่น งานหล่อเทียน งานแกะสลักลวดลายไทย งานประดับผ้าไหม ดอกไม้สด งานทอผ้าพื้นเมืองสำหรับเครื่องแต่งกาย การฟ้อนรำ เครื่องดนตรีประจำท้องถิ่น ฯลฯ ซึ่งประชาชนจะจัดขบวนฟ้อนรำแห่ต้นเทียนพรรษาที่หล่อและแกะสลักอย่างสวยงามไปถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ตามวัด นำเทียนถวายพระสงฆ์ เพื่อจุดบูชาระหว่างเข้าพรรษา ด้วยความเชื่อที่ว่าผู้ใดถวายเทียนพรรษาแด่พระภิกษุสงฆ์ ชีวิตจะสว่างไสวดุจแสงเทียน นอกจากนั้น ยังเชื่อว่าบุญเดือนแปด หรือบุญเข้าพรรษา เป็นบุญที่สำคัญในทางพระพุทธศาสนาสำหรับพระสงฆ์ ในปี พ.ศ. 2520 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาเป็นงานประจำปีและงานระดับชาติ จนกระทั่งวัฒนธรรมประเพณีแห่เทียนพรรษากลายเป็นสัญลักษณ์ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของประเทศไทย

เพลงอีแซวเป็นเพลงร้องพื้นบ้านภาคกลาง นิยมร้องเล่นกันมากในจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดอื่นๆ ในภาคกลาง เช่น อ่างทอง สิงห์บุรี แต่ในสุพรรณบุรีมีคณะเพลงอีแซวเล่นกันหลายคณะจนเป็นที่รู้จักกันดีว่าเพลงอีแซวต้องจังหวัดสุพรรณบุรี ต้นกำเนิดของเพลงอีแซวนั้นพัฒนามาจาก “เพลงฉ่อย” ซึ่งเป็นการร้องเล่นกันสนุกๆ มีบทร้องสั้นๆ คล้องจองกัน เนื้อความแทรกความรู้ ภูมิปัญญา ในบทเพลง ให้เกิดความสนุกสนานรื่นเริง ในการร้องเพลงนี้ใช้การปรบมือประกอบ ตีกลองยาวในการแห่ มีการร้องรำนำขบวนและร้องเพลงแซวให้เกิดความครื้นเครง ส่วนเนื้อหาของเพลงคือ การที่หนุ่มสาวใช้เรื่องเกี่ยวพาราสีกันอย่างง่ายๆ เครื่องดนตรีประกอบจังหวะเพลงจะมีตะโพน ฉิ่ง กรับ เพื่อการประดับประดาดนตรีให้มีจังหวะสนุกสนาน ส่วนการแต่งกายของผู้แสดงนั้น ทั้งฝ่ายชายและหญิงจะนุ่งโจงกระเบน ฝ่ายชายมักจะใส่เสื้อแขนสั้นคอกลม สีฉูดฉาดหรือลายดอก สร้างสรรค์ความสะดุดตาด้วยสีที่ฉูดฉาดเพื่อดึงดูดใจผู้ชม มีผ้าขาวม้าหรือผ้าสีฉูดฉาดคาดเอว ฝ่ายหญิงนุ่งโจงกระเบนใส่เสื้อแขนสั้นคอกลมหรือคอเหลี่ยมกว้าง หรือแขนพองสีฉูดฉาด บางครั้งประดับด้วยลูกไม้ มีผ้าคาดเอวหรือ

คาดเข็มขัดทองที่บนอกเสื้อใส่เครื่องประดับสวยงาม เพลงอีแซวเป็นเพลงที่ร้องง่าย สนุกสนาน และการแสดงโชว์ยังสามารถออกไปโชว์ได้ง่ายตามงานต่างๆ เช่น ประเพณีสงกรานต์ ขึ้นปีใหม่ งานแต่งงาน งานมนัสการหลวงพ่อดโต วัดป่าเลไลยก์ เดือน 12 งานทอดกฐิน รวมทั้งงานเกี่ยวข้าว เป็นต้น โดยเนื้อความของคำว่า “แซว” มีผู้ให้ความหมายว่า “นาน ทำอะไรอยู่นานๆ และการว่ากันไปว่ากันมา” เรียกว่า “แซวกัน” เพลงอีแซวจึงมีการร้องเป็นกลอนยาวเป็นเรื่องเป็นราวบ้าง เป็นการว่ากันบ้าง แล้วแต่เวลาในการเล่น

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกหลายครั้ง ได้ขอความร่วมมือจากสาขาวิชาภาษาไทยในการนำศิลปะการแสดงที่เกี่ยวกับเพลงอีแซว ซึ่งเป็นการแสดงเพลงพื้นบ้านไปร่วมแสดงในกิจกรรม โดยผู้แสดงเป็นนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทยทั้งหมด อาจารย์ญาณภัทร ยอดแก้ว ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีความเห็นว่าควรจะต้องวงเพลงพื้นบ้านขึ้นมา เพื่ออนุรักษ์ สืบสานและเผยแพร่เพลงอีแซว นายชนะชล บัวทอง หัวหน้านักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย จึงรวมเพื่อนๆ ในห้องมาช่วยกันตั้งวงเพลงพื้นบ้าน “ติงโจ๊ะ มรน.” นี้ขึ้นมา โดยชื่อ “ติงโจ๊ะ มรน.” หมายถึง “ติงโจ๊ะ” เป็นเสียงจิ้งหะหษาที่ทับของตะโพน คือ หน้าทับลาวสองชั้น (ติงโจ๊ะ ติง ติง ติงท้ม ติงท้ม) ซึ่งใช้ในการแสดงเพลงอีแซวโดยเพลงอีแซวเป็นเพลงพื้นบ้านชนิดแรกที่นักแสดงทุกคนฝึกหัดแสดง และอักษรย่อ “มรน.” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม นั่นเอง

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับวันเข้าพรรษาในประเทศไทยพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย จำนวน 7 เรื่อง คือ งานวิจัยของพระรณยุทธ ชาติเมโธ (ถนอมศรี) (2556) ประมวล เพ็งโต (2556) อธิป เจริญวัฒนมงคล (2556) ทศพล วงษ์ระบิลนาม (2551) ญัฐกานต์ สันต์สุริตกุล (2549) นันทน์ภัส จันทจร (2547) ปริยานุช อนุสุเรนทร์ (2540) ซึ่งงานวิจัยเหล่านั้นศึกษาวันเข้าพรรษาในแง่มุมของคัมภีร์ที่ใช้เทศน์ในเทศกาลเข้าพรรษา ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา แอนิเมชันประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา แรงจูงใจและผลของพฤติกรรมการงดเหล้าในช่วงเทศกาลเข้าพรรษา และการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์รณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา เป็นต้น

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเพลงอีแซวในประเทศไทยพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย จำนวน 6 เรื่อง คือ งานวิจัยของ บรรจง แหียงกระโทก (2555) กรลักษ์ณ์ สาสิทธิ์ (2550) จิระพันธ์ อ่อนเถื่อน (2549) สาคร ศรีดี (2545) จิราภรณ์ วรรณะบุรณ์ (2547) และบัวผัน สุพรรณยศ (2535) ซึ่งงานวิจัยเหล่านั้นศึกษาเพลงอีแซวในแง่มุมของการใช้ภาษาไทย ศิลปะการแสดง บทบาทหน้าที่ของเพลง การดำรงอยู่ของเพลงพื้นบ้านและคุณลักษณะต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เป็นต้น

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การประพันธ์บทเพลงอีแซว เรื่อง วันเข้าพรรษา สำหรับการแสดงอีแซว ในประเพณีวันเข้าพรรษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในฐานะที่เป็นสื่อศิลปะการแสดงพื้นบ้านของไทยที่แสดงเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น ช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีไทย ให้ประชาชนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้านในท้องถิ่นไทย เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมอัตลักษณ์ของท้องถิ่นไทยในการสร้างความเข้มแข็งรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะมีประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว แล้วนำมาสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติและความเป็นมาของวันเข้าพรรษา
2. เพื่อประพันธ์บทเพลงอีแซว เรื่อง วันเข้าพรรษา สำหรับการแสดงอีแซว ในประเพณีวันเข้าพรรษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีขั้นตอนการวิจัย คือ ศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยคณะผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ ประวัติวันเข้าพรรษา และเพลงพื้นบ้านภาค

กลาง ได้แก่ เพลงอีแซว จากเอกสาร งานวิจัยและสื่อออนไลน์ โดยรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน มกราคมจนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560

เครื่องมือในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลและสร้างเครื่องมือวิจัยขึ้นต้น จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เรื่องราวของ วันเข้าพรรษาและประเพณีเข้าพรรษาจากพระไตรปิฎกและเอกสารต่างๆ แล้วจึงนำผลที่ได้มาประพันธ์บทเพลงอีแซว เป็นร้อยกรองที่สะท้อนแนวคิดและปรัชญาทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณี วัฒนธรรมของไทยที่เกี่ยวข้องกับวันเข้าพรรษา การนำเสนอข้อมูลใช้วิธีนำเสนอในรูปแบบบทเพลงอีแซว

วิธีการประพันธ์เพลงอีแซว

ในการประพันธ์ผลงานชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการประพันธ์เพลงไว้ ดังนี้

1. กำหนดขอบเขตการประพันธ์เพลง ได้แก่ แนวคิดและประวัติความเป็นมาของวันเข้าพรรษา การกำหนดหัวข้อของการประพันธ์ การแต่งกายของนักแสดงและเครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง
2. ศึกษาประวัติความเป็นมาของวันเข้าพรรษา
3. ศึกษาบทเพลงอีแซวที่ใช้แสดงในงานต่างๆ
4. ศึกษาฉันทลักษณ์ในการเขียนบทประพันธ์ร้อยกรองให้ถูกต้องตามหลักการ
5. ออกแบบโครงสร้างและกำหนดทิศทางของการประพันธ์ให้สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนดไว้
6. ประพันธ์ผลงานทั้งหมด พร้อมส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ด้านการใช้ภาษาไทย ด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา ด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษา วิเคราะห์ คณะผู้วิจัย พบว่า

1. การศึกษาประวัติวันเข้าพรรษา

จากการศึกษา พบว่า วันเข้าพรรษา (วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8) เป็นวันสำคัญในพุทธศาสนา หรือเทศกาลเข้าพรรษา (วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11) เป็นประเพณีและเทศกาลทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญเทศกาลหนึ่งในประเทศไทย โดยมีระยะเวลาการเข้าพรรษาประมาณ 3 เดือนในช่วงฤดูฝน การเข้าพรรษาตามปกติเริ่มนับตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี (หรือเดือน 8 หลัง ถ้ามีเดือน 8 สองหน) และสิ้นสุดลงในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 หรือวันออกพรรษาโดยวันเข้าพรรษาเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่ต่อเนื่องมาจากวันอาสาฬหบูชา (วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8) ซึ่งพุทธศาสนิกชนชาวไทยได้สืบอนุรักษ์และสืบทอดประเพณีปฏิบัติการทำบุญในวันเข้าพรรษามาช้านานแล้วตั้งแต่สมัยสุโขทัย

จากการศึกษาพระไตรปิฎก พบว่า สาเหตุที่พระพุทธเจ้าอนุญาตการจำพรรษาแก่พระสงฆ์ เนื่องจากในสมัยต้นพุทธกาล พระพุทธเจ้าไม่ได้ทรงวางระเบียบเรื่องการเข้าพรรษาไว้ แต่การเข้าพรรษานั้นเป็นสิ่งที่พระพุทธองค์และพระสงฆ์สาวกปฏิบัติกันมาโดยปกติ เนื่องด้วยพุทธจริยาวัตรในอันที่จะไม่ออกไปจาริกตามสถานที่ต่างๆ ในช่วงฤดูฝนอยู่แล้ว เพราะการคมนาคมมีความลำบาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์ในช่วงต้นพุทธกาลมีจำนวนน้อยและส่วนใหญ่เป็นพระอริยะบุคคล จึงทราบดีว่าสิ่งใดที่พระสงฆ์ควรหรือไม่ควรกระทำ

เนื่องจากพระพุทธจริยาของพระพุทธเจ้า ท่านจะไม่ทรงบัญญัติพระวินัยล่วงหน้า ทำให้ครั้งแรกพระพุทธเจ้า ท่านไม่ได้ทรงบัญญัติเรื่องให้พระสงฆ์สาวกอยู่ประจำพรรษาไว้ด้วย ต่อมาเมื่อมีพระสงฆ์มากขึ้น เกิดเหตุการณ์กลุ่มพระสงฆ์ฉัพพัคคีย์พากันออกเดินทางเผยแผ่พระพุทธศาสนาในที่ต่างๆ โดยไม่ย่อท้อทั้งในฤดูหนาว ฤดูร้อน และฤดูฝน ทำให้ชาวบ้านได้พากันฟังโทษ ดีเตือน โปนทะนาการกระทำของพระสงฆ์ โดยกล่าวว่า พวกพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาไม่ยอมหยุดพักสัญจรแม้ในฤดูฝน ในขณะที่นักบวชในศาสนาอื่น พากันหยุดเดินทางในช่วงฤดูฝน เพราะการที่พระภิกษุสงฆ์จาริกไปในที่ต่างๆ ในฤดูฝน อาจ

เหยียบย่ำข้าวกล้าของชาวบ้านให้ได้รับความเสียหาย หรืออาจไปเหยียบย่ำโดนสัตว์เล็กสัตว์น้อยที่ออกหากินจนถึงแก่ความตายได้ เมื่อภิกษุทั้งหลายได้ยินคนพวกนั้นเปรียบเทียบและตำหนิติเตียน จึงกราบทูลเรื่องนั้นแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า เมื่อพระพุทธเจ้าทรงทราบเรื่อง จึงได้วางระเบียบให้ภิกษุประจำอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง ในฤดูฝนเป็นเวลา 3 เดือนดังกล่าว เพื่อให้พระสงฆ์ได้หยุดพักการจาริกเพื่อเผยแผ่ศาสนาไปตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งการเดินทางจะเป็นไปด้วยความยากลำบากในช่วงฤดูฝน เพื่อป้องกันความเสียหายจากการเดินเหยียบย่ำธัญพืชของชาวบ้านที่ปลูกแปลงในฤดูฝน ที่สำคัญช่วงเวลาจำพรรษาตลอด 3 เดือนนั้น เป็นช่วงเวลาและโอกาสสำคัญในรอบปีที่พระสงฆ์จะได้มาอยู่จำพรรษารวมกันภายในอาวาสหรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เพื่อศึกษาพระธรรมวินัยจากพระสงฆ์ที่ทรงความรู้ ได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน รวมทั้งสร้างความสามัคคีในหมู่คณะสงฆ์ด้วย นอกจากนี้ การเข้าพรรษานี้ถือเป็นข้อปฏิบัติสำหรับพระสงฆ์โดยตรง พระสงฆ์จะไม่จำพรรษาไม่ได้ เนื่องจากรูปใดไม่จำพรรษาถือว่าต้องอาบัติทุกกฏตามพระวินัย (พระไตรปิฎก, 2560)

การเข้าพรรษาของพระสงฆ์ตามพระวินัยปิฎก

ตามพระวินัย พระสงฆ์รูปใดไม่เข้าจำพรรษาอยู่ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง พระพุทธองค์ทรงปรับอาบัติแก่พระสงฆ์รูปนั้นด้วยอาบัติทุกกฏ และพระสงฆ์ที่อธิษฐานรับเข้าจำพรรษาแล้วจะไปค้างแรมที่อื่นไม่ได้ แต่ถ้าหากเดินทางออกไปแล้วและไม่สามารถกลับมาในเวลาที่กำหนด คือ ก่อนรุ่งสว่าง ก็จะต้องอาบัติทุกกฏเพราะรับค่านั้น รวมทั้งพระสงฆ์รูปนั้นจะไม่ได้รับอาวาสสงฆ์พรรษา ไม่ได้อาวาสสงฆ์ตามพระวินัย และทั้งยังห้ามมิให้นับพรรษาที่ขาดนั้นอีกด้วย (พระไตรปิฎก, 2560)

ประเภทของการเข้าพรรษาของพระสงฆ์

การเข้าพรรษตามพระวินัยแบ่งได้เป็น 2 ประเภท (พระไตรปิฎก, 2560) คือ

1. ปุริมพรรษา (เขียนอีกอย่างว่า **บุริมพรรษา**) คือ การเข้าพรรษาแรก เริ่มตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 (สำหรับปีอธิกมาส คือ มีเดือน 8 สองหน จะเริ่มในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 หลัง) จนถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 หลังจากออกพรรษาแล้วพระที่อยู่จำพรรษาครบ 3 เดือน ก็มีสิทธิที่จะรับภิกษุซึ่งมีช่วงเวลาเพียงหนึ่งเดือน นับตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ถึงขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12

2. ปัจฉิมพรรษา คือ การเข้าพรรษาหลัง ใช้ในกรณีที่พระภิกษุต้องเดินทางไกลหรือมีเหตุสุดวิสัย ทำให้กลับมาเข้าพรรษาแรกในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ไม่ทัน ต้องรอไปเข้าพรรษาหลัง คือวันแรม 1 ค่ำ เดือน 9 แล้วจะไปออกพรรษาในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ซึ่งเป็นวันหมดเขตทอดกฐินพอดี ดังนั้นพระภิกษุที่เข้าปัจฉิมพรรษาจึงไม่มีโอกาสได้รับกฐิน แต่ก็ได้พรรษาเช่นเดียวกับพระที่เข้าปุริมพรรษาเหมือนกัน

ในวันเข้าพรรษาและช่วงฤดูพรรษากาลตลอดทั้ง 3 เดือน พุทธศาสนิกชนชาวไทยถือเป็นโอกาสอันดีที่จะบำเพ็ญกุศลด้วยการเข้าวัดทำบุญใส่บาตร ฟังพระธรรมเทศนา ซึ่งสิ่งที่พิเศษจากวันสำคัญอื่นๆ คือ มีการถวายหลอดไฟหรือเทียนเข้าพรรษา และผ้าอาบน้ำฝน (ผ้าวัสสิกสาฎก) แก่พระสงฆ์ด้วย เพื่อสำหรับให้พระสงฆ์ได้ใช้สำหรับการอยู่จำพรรษา โดยในอดีต ชายไทยที่เป็นพุทธศาสนิกชนเมื่ออายุครบวช (20 ปี) จะนิยมถือบรรพชาอุปสมบทเป็นพระสงฆ์เพื่ออยู่จำพรรษาตลอดฤดูพรรษากาลทั้ง 3 เดือน โดยพุทธศาสนิกชนไทยจะเรียกการบรรพชาอุปสมบทเพื่อจำพรรษาตลอดพรรษากาลว่า "บวชเอาพรรษา"

ความสำคัญและประโยชน์ของการเข้าพรรษา

1. ช่วงเข้าพรรษานั้นเป็นเวลาที่ชาวบ้านประกอบอาชีพทำไร่ นา ดังนั้นการกำหนดให้ภิกษุสงฆ์หยุดการเดินทางจาริกไปในสถานที่ต่างๆ ก็จะช่วยให้พันธุ์พืชของต้นกล้า หรือสัตว์เล็กสัตว์น้อย ไม่ได้รับความเสียหายจากการเดินธุดงค์

2. หลังจากเดินทางจาริกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนามาเป็นเวลา 8 - 9 เดือน ช่วงเข้าพรรษาเป็นช่วงที่ให้พระภิกษุสงฆ์ได้หยุดพักผ่อน

3. เป็นเวลาที่พระภิกษุสงฆ์จะได้ประพฤติปฏิบัติธรรมสำหรับตนเอง และศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยตลอดจนเตรียมการสั่งสอนให้กับประชาชนเมื่อถึง วันออกพรรษา

4. เพื่อจะได้มีโอกาสสอบธรรมสั่งสอนและบวชให้กับกุลบุตรผู้มีอายุครบบวช อันเป็นกำลังสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาต่อไป

5. เพื่อให้พุทธศาสนิกชน ได้มีโอกาสบำเพ็ญกุศลเป็นการพิเศษ เช่น การทำบุญตักบาตร หล่อเทียนพรรษา ถวายผ้าอาบน้ำฝน รักษาศีล เจริญภาวนา ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม งดเว้นอบายมุข และมีโอกาสได้ฟังพระธรรมเทศนาตลอดเวลาเข้าพรรษา

อานิสงส์การจำพรรษาของพระสงฆ์ที่จำครบพรรษา

เมื่อพระสงฆ์จำพรรษาครบไตรมาสได้พิจารณาออกพรรษาและได้กราบนกฐินแล้ว ย่อมได้รับอานิสงส์ หรือช้อยกเว้นพระวินัย 5 ข้อ (พระไตรปิฎก, 2560) คือ

1. เทียวไปไหนไม่ต้องบอกลา (ออกจากวัดไปโดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเจ้าอาวาสหรือพระสงฆ์รูปอื่นก่อนได้)
2. เทียวไปไม่ต้องถือไตรจีวรครบสำหรับ 3 ผืน
3. ฉ้นคณะโกชนได้ (ลือมวงฉ้นได้)
4. เก็บอดิเรกจีวรไว้ได้ตามปรารถนา (ยกเว้นสิกขาบทข้อนี้สัคคียปาจิตติยบางข้อ)
5. จีวรลาภอันเกิดในที่นั้นเป็นของภิกษุ (เมื่อมีผู้มาถวายจีวรเกินกว่าไตรครองสามารถเก็บไว้ได้โดยไม่ต้องสละเข้ากองกลาง)

ในวันเข้าพรรษามีประเพณีสำคัญซึ่งมีมาตั้งแต่โบราณกาล คือ "ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษา" เป็นประเพณีที่กระทำกันเมื่อใกล้ถึงฤดูเข้าพรรษา โดยการหล่อเทียนเข้าพรรษานี้ มีอยู่เป็นประจำทุกปี เนื่องจากในช่วงเข้าพรรษาพระภิกษุจะต้องมีการสวดมนต์ทำวัตรทุกเช้าและ เย็น และในการนี้จะต้องมีรูป-เทียนจุดบูชาด้วย พุทธศาสนิกชนทั้งหลายจึงพร้อมใจกันหล่อเทียนเข้าพรรษาหรือถวายเทียนพรรษา สำหรับให้พระภิกษุจุดเทียนให้แสงสว่าง เป็นการกุศลทานอย่างหนึ่ง นอกจากนั้น มีความเชื่อกันว่าในการให้ทานด้วยแสงสว่าง จะมีอานิสงส์ คือ เพิ่มพูนปัญญา หุดตาสว่างไสวด้วย

ประเพณีการหล่อเทียนเข้าพรรษาและการแห่เทียนพรรษา

เป็นประเพณีที่แสดงถึงความศรัทธา ความสามัคคีของชุมชนและเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาให้ดำรงอยู่ต่อไป เป็นประเพณีที่ถือปฏิบัติทั่วไปในประเทศไทย แม้ว่าปัจจุบันจะมีการปรับเปลี่ยนเป็นการซื้อเทียนพรรษาสำเร็จรูป มีไฟนีออนหรือหลอดฟลูออเรสเซนต์ถวายแทนก็ตาม พุทธศาสนิกชนไทยพร้อมใจกันจัดทำเทียนพรรษากันและมีกิจกรรมต่างๆให้ร่วมกันทำอย่างสนุกสนานมาก มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์เทียนพรรษาและตกแต่งรถขบวนเทียนพรรษาอย่างสวยงาม เมื่อถึงวันเข้าพรรษา พุทธศาสนิกชนจะมาร่วมขบวนแห่เทียนพรรษากันมากมาย โดยตั้งขบวนแห่เทียนในชุมชน พุทธศาสนิกชนจะแต่งกายสวยงาม มาร่วมรำหรือเดินในขบวนเพื่อแห่เทียนพรรษาเข้าวัด เวียนพระอุโบสถ 3 รอบ แล้วนำไปเทียนไปถวายพระสงฆ์ เพื่อใช้จุดให้ความสว่าง ตลอดระยะเวลาเข้าพรรษา 3 เดือน การนำเทียนไปถวายชาวบ้านมักจัดขบวนแห่กันอย่างเอิกเกริกสนุกสนานและปฏิบัติสืบทอดกันมาจนกลายเป็นประเพณี บางแห่งก็มีการประกวดการตกแต่ง มีการแห่แห่นรอบเมืองด้วยริ้วขบวนที่สวยงาม เช่น งานแห่เทียนพรรษา จ.อุบลราชธานี มีการแกะสลักต้นเทียนอย่างสวยงามและจัดประกวดแข่งขันก่อนแห่ไปถวายตามวัดต่างๆ โดยถือว่าเป็นงานประจำปีอันยิ่งใหญ่ของจังหวัดและประเทศไทย

2. การประพันธ์บทเพลงอีแซว เรื่อง วันเข้าพรรษา

จากผลการศึกษาประวัติความเป็นมาของวันเข้าพรรษา นายชนะชล บัวทอง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม หัวหน้าวงเพลงพื้นบ้านของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ชื่อว่า วง "ดิงโจ๊ะ มรน." สามารถแต่งบทประพันธ์และสร้างสรรค์บทเพลงอีแซว เรื่อง วันเข้าพรรษา เพื่อใช้แสดงในงานประเพณีวันเข้าพรรษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ได้ 10 ท่อน ดังนี้

เพลงอีแซว
“วันเข้าพรรษา”

ตอนที่ 1 วันเข้าพรรษา

สวัสดีน้องพี่	วันนี้มีเรื่องมาเล่า...(ลูกคู่รับ)...
ตำนานโบราณของเก่า	จะนำมาเล่าอธิบาย...(ลูกคู่รับ)...
เราคงทราบกันดี	วันที่แปดนี้เข้าพรรษา
ผมจะขอพรรณนา	ตามประวัติกล่าวไว้
เชิญท่านล้อมวงมา	หล่อเทียนพรรษาคู่ด้วยกัน...(ลูกคู่รับ)...
ชีวิตจะได้เกษมสันต์	พรรษาสดใส...(ลูกคู่รับ)...

ตอนที่ 2 ประวัติความเป็นมา

ตามพุทธประวัติ	ผมขอคัดมาแถลง...(ลูกคู่รับ)...
นำมาชี้แจง	เล่ากันพอเข้าใจ...(ลูกคู่รับ)...
ในสมัยพุทธกาล	ที่ผ่านมานานเนา
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า	ของชาวพุทธเราทั้งหลาย
ประทับอยู่วัดเวฬุวัน	เมืองราชคฤห์แคว้นมคธ
ชาวบ้านมีเหตุเหลืออด	อดทนไม่ไหว
จึงรวมกลุ่มกันมา	เจรจาฟ้องร้อง...(ลูกคู่รับ)...
ว่าพระองค์นั้นต้อง	ช่วยหาทางแก้ไข...(ลูกคู่รับ)...

ตอนที่ 3 ประวัติความเป็นมา (ต่อ)

ชาวบ้านตำหนิพระสงฆ์	พระองค์นั้นต้องดู...(ลูกคู่รับ)...
เหล่าสาวกไม่รู้	จักกาลเวลาหรือไง...(ลูกคู่รับ)...
ช่วงนี้ฤดูฝน	ประชาชนทำไรนา
พืชพันธุ์ธัญญา	กำลังเติบโตเจริญวัย
แต่พระสงฆ์นั้นหนา	ต่างจาริกไปทั่ว
เดินเหยียบย่ำกันมั่ว	ข้าวกล้าเสียหาย
ทำไม่หยุดยั้ง	กันบ้างเลยหนอ
พวกท่านควรจะรอ	ให้ผ่านฤดูนี้ไป
ให้ดูนักบวช	ในศาสนาอื่นก่อน
ช่วงนี้เขาพักผ่อน	ต่างไม่ออกไปไหน
ขอร้องพระองค์ท่าน	อย่าเพิ่งเผยแพร่ศาสนา...(ลูกคู่รับ)...
ในช่วงนี้เลยหนา	ข้าวปลาจะเสียหาย...(ลูกคู่รับ)...

ตอนที่ 4 ประวัติความเป็นมา (ต่อ)

พระองค์ได้ฟังดังนั้น	จึงพร้อมกันเรียกประชุม...(ลูกคู่รับ)...
พระสงฆ์มาชุมนุม	รับฟังปัญหาทั้งหลาย...(ลูกคู่รับ)...
พระองค์ทรงตรัส	บัญญัติการเข้าพรรษา
พักการเผยแผ่ศาสนา	ให้พ้นหน้าฝนไป
อนุชานามิภิกษุเว	อุปะคันตง
ภิกษุทั้งหลายหมายมุ่ง	เราให้อยู่จำพรรษาได้
การเข้าพรรษา	หมายความว่าอย่างไร...(ลูกคู่รับ)...
อย่าไปค้างแรมต่างที่	นอกจากมีกิจต้องไป...(ลูกคู่รับ)...

ตอนที่ 5 ประวัติความเป็นมา (ต่อ)

นับตั้งแต่นั้นมา	วันเข้าพรรษาเริ่มต้น...(ลูกคู่รับ)...
แรมหนึ่งค่ำเดือนแปดอย่าสับสน	ศาสนิกชนทั้งหลาย...(ลูกคู่รับ)...
สิ้นสุดวันขึ้นสิบห้าค่ำ	ในเดือนสิบสอง
ถึงเวลานี้ต้อง	ออกจากพรรษาได้
เป็นเวลาสามเดือน	ช่วงฤดูฝนพรา...(ลูกคู่รับ)...
เราต้องน้อมนำ	จดจำใส่ใจ...(ลูกคู่รับ)...

ตอนที่ 6 ความสำคัญของวันเข้าพรรษา

วันเข้าพรรษา	นั้นหนามีความสำคัญ...(ลูกคู่รับ)...
ต่อพี่น้องเราท่าน	พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย...(ลูกคู่รับ)...
ข้อที่หนึ่งเด่นชัด	พุทธบัญญัติบ่งชี้
อย่าไปค้างแรมต่างที่	ภิกษุสงฆ์นี้เข้าใจ
ข้อที่สองเลิศล้ำ	พระที่ประจำที่อยู่นาน
สามารถสงเคราะห์บุตรหลาน	เรียนพระธรรมคำสอนได้
ข้อที่สามเป็นเทศกาล	ที่เราท่านงดเว้น
อบายมุขเศษเดน	ความชั่วทั้งหลาย
งดการดื่มสุรา	เสพยาอนาชนิด
อีกทั้งสิ่งเสพติด	ต้องรักชีวิตห่างไกล
ข้อที่สี่นี้สำคัญ	สารพันนานา
ร่วมทำบุญเข้าพรรษา	ให้อุราชื่นใจ
เข้าวัดฟังธรรม	น้อมนำศีลรักษา
บำเพ็ญเพียรภาวนา	สุขุทรรษาฤทัย
ช่วงเข้าพรรษา	ชาวประชาสร้างบุญ...(ลูกคู่รับ)...
ให้กุศลคำจุน	หนุนระดับจิตใจ...(ลูกคู่รับ)...

ท่อนที่ 7 ประเพณีในช่วงวันเข้าพรรษา

ในวันเข้าพรรษานี้	มีประเพณีสองอย่าง...(ลูกคู่รับ)...
ขอหยิบยกขึ้นมาอ้าง	เป็นตัวอย่างอธิบาย...(ลูกคู่รับ)...
ประเพณีแห่งเทียนพรรษา	และถวายผ้าอาบน้ำฝน
ทำกันปีละหน	ช่วงเข้าพรรษาคงจำได้
เรายึดถือปฏิบัติ	ไม่ได้ขาดศรัทธา...(ลูกคู่รับ)...
ร่วมทำกันมา	วันเข้าพรรษายิ่งใหญ่...(ลูกคู่รับ)...

ท่อนที่ 8 ประเพณีแห่งเทียนพรรษา

แต่ละประเพณี	เขาก็มีที่มา...(ลูกคู่รับ)...
ฉันขอเอ่ยวาจา	ออกว่าแกลงไข...(ลูกคู่รับ)...
ประเพณีแห่งเทียนพรรษา	ที่เกิดขึ้นมานั้น
ในอดีตเขาว่ากัน	ไฟฟ้าพระไม่มีใช้
พระต้องปฏิบัติกิจ	ทั้งเช้าและค่ำ
ศึกษาพระธรรม	สวดมนต์ทำวัตรเรื่อยไป
ด้วยเหตุนี้แหละหนา	ชาวประชาจึงร่วมกัน
ลงแขกแข่งขัน	ร่วมกันหล่อเทียนใหญ่
พอถึงวันเข้าพรรษา	ก็แห่มาที่วัด
ถวายพระในอาวาส	เพื่อพระจะได้มีใช้
ในปัจจุบัน	ประเพณีนั้นใหญ่โต
จัดงานอวดโชว์	ต้นเทียนต่างลวดลาย
ต่างประดิดประดาด	สง่างามแน่นอน
เป็นศิลปะเก่าก่อน	ประติมากรรมของไทย
แห่กันไปรอบเมือง	มีการแสดงเรื่องราว
จากต้นเทียนของเรา	ใครจะสวยกว่าใคร
ทั้งนี้ทั้งนั้น	เพื่อรักษาประเพณี
คุณค่ามากมี	เรื่องราวดี ๆ มากมาย
อันสิ่งถวายเทียนพรรษา	ชีวาจะใสสว่าง
มีพระธรรมนำทาง	เป็นแบบอย่างชีวิตให้
ปราศจากความทุกข์	มีแต่ผาสุกรุ่งโรจน์...(ลูกคู่รับ)...
ชีวิตสว่างโชติ	ปราโมทย์สดใส...(ลูกคู่รับ)...

ท่อนที่ 9 ประเพณีถวายผ้าอาบน้ำฝน

ประเพณีต่อมา	ถวายผ้าอาบน้ำฝน...(ลูกคู่รับ)...
เหล่าพุทธศาสนิกชน	ปฏิบัติมานานหลาย...(ลูกคู่รับ)...
ในพุทธประวัติ	เด่นชัดเขาเล่าว่า
นางวิสาขา	ทูลขอนำผ้ามาถวาย
ให้พระสงฆ์ใช้สรงน้ำ	ตลอดยามฤดูฝน

เป็นแบบอย่างสาธุชน	ได้ปฏิบัติสืบไป
นับตั้งแต่สมัยนั้น	ถึงปัจจุบันกาล
เราต่างร่วมสืบสาน	ประเพณีนี้ไว้
นอกจากผ้าอาบน้ำฝน	ยังปะปนของใช้นานา
ที่จำเป็นช่วงเข้าพรรษา	ต่างน้อมนำมาถวาย
อันสงฆ์ช้อนนี้	นั้นดีล้ำค่า...(ลูกคู่รับ)...
ถือบารุงศาสนา	ด้วยศรัทธายิ่งใหญ่...(ลูกคู่รับ)...

ท่อนที่ 10 การเชิญมาร่วมงานหล่อเทียนพรรษา

วันที่เก่าจะถึงนี้	เป็นวันดีเข้าพรรษา...(ลูกคู่รับ)...
จึงเชิญชวนทุกท่านมา	หล่อเทียนพรรษาต้นใหญ่...(ลูกคู่รับ)...
ทางมหาวิทยาลัย	จัดให้นักศึกษา
ที่ผ่านไปผ่านมา	และคณาจารย์ทั้งหลาย
ได้ร่วมกันสร้างกุศล	ให้เกิดผลบุญ
ชี้ทางสว่างคำจูน	ให้เราท่านทั้งหลาย
เชิญชวนหญิงชาย	ทั้งด้านซ้ายด้านขวา...(ลูกคู่รับ)...
มาร่วมหล่อเทียนพรรษา	ให้สำเร็จมุ่งหมาย...(ลูกคู่รับ)...

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

1. หน่วยงานราชการควรส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมเพลงพื้นบ้านจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการความรู้ด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและรักษาภูมิปัญญาของปราชญ์ท้องถิ่น ป้องกันการสูญหายของภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มากขึ้น
2. รัฐบาลควรสนับสนุนการพัฒนาความรู้ให้เป็นทุน ซึ่งเป็นการสร้างความท้าทายให้ชุมชนท้องถิ่นผลิตสินค้าและบริการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มคุณค่าและรายได้ให้กับชุมชนให้มากขึ้น
3. รัฐบาลควรสนับสนุนทุนการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การตลาดและการบริการ
4. ภาครัฐและภาคเอกชน ควรสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจและโอกาสในการแข่งขัน เพื่อสามารถแข่งขันในตลาดอาเซียนและตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. รัฐบาลควรส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัยและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรรักษาข้อมูลพื้นฐานเพลงพื้นบ้านจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านอื่นๆ เช่น เพลงฉ่อย เพลงลำตัด เป็นต้น
2. ควรรักษาวิเคราะห์เพลงอีแซวในด้านอื่นๆ เช่น ด้านธรรม ด้านจริยธรรม ด้านคุณค่า ด้านความพึงพอใจ เป็นต้น
3. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป หากศึกษาในประเด็นนี้ ควรรักษาวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อหาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ชมการแสดงเพลงพื้นบ้านให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรลักษณ์ สาสีผลิน. (2550). การเปรียบเทียบความรู้และทักษะปฏิบัติเรื่องเพลงอีแซวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. อยุธยา: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จิราภรณ์ วรรณะบุรณ์. (2547). การศึกษาบทบาทหน้าที่ของเพลงอีแซวที่มีต่อเยาวชนในโรงเรียนวัดพังม่วง อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จีระพันธ์ อ่อนเลื่อน. (2549). การดำรงอยู่ของเพลงพื้นบ้านและคุณลักษณะต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน: กรณีศึกษา เพลงอีแซว ชุมชนบ้านลาดป้อม ตำบลวังน้ำซับ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี. นครปฐม: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐกานต์ สันต์สุรติกุล. (2549). การรับรู้และทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อแนวคิดเรื่องการงดเหล้าเข้าพรรษาปี พ.ศ. 2548 ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทศพล วงษ์ระบิลนาม. (2551). โครงการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์รณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- นันทน์ภัส จันทจร. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง วันเข้าพรรษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2. มหาสารคาม: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บรรจง แทยงกระโทก. (2555). การพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสี่สานเพลงอีแซวแ่ว่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี. ลพบุรี: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- บัวผัน สุพรรณยศ. (2535). วิเคราะห์เพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ: รายงานวิจัย, สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ.
- ประมวล เพ็งโต . (2556). แรงจูงใจและผลของพฤติกรรมงดเหล้าในช่วงเทศกาลเข้าพรรษา: กรณีศึกษากลุ่มประชาชนในตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ปรียานุช อนุสุนทร. (2540). การศึกษาวิเคราะห์คัมภีร์ที่ใช้เทศน์ในเทศกาลเข้าพรรษาของล้านนา: กรณีศึกษาจาก 4 วัด ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระไตรปิฎกฉบับสยามรัฐ. (2560). พระไตรปิฎก เล่มที่ 4 พระวินัยปิฎก เล่มที่ 4 มหาวรรค ภาค 1 วัสสูปนายิกขันธกะ เรื่องภิกษุหลายรูป. ค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2560 จาก <http://84000.org/tipitaka/pitaka1/v.php?B=04&A=5450&Z=5501>
- พระไตรปิฎกฉบับสยามรัฐ. (2560). พระไตรปิฎก เล่มที่ 4 พระวินัยปิฎก เล่มที่ 4 มหาวรรค ภาค 1 วัสสูปนายิกขันธกะ เรื่องทรงปรับอาบัติแก่พระผู้ไม่จำพรรษา. ค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2560 จาก <http://84000.org/tipitaka/pitaka1/v.php?B=04&A=5450&Z=5501>
- พระรณยุทธ ชาตเมโธ (ถนอมศรี). (2556). ศึกษาความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลงประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาของชาวพุทธจังหวัดอุบลราชธานี (เขตเทศบาลอุบลราชธานี). กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สาคร ศรีดี. (2545). วิเคราะห์หลักพุทธจริยธรรมที่ปรากฏในเพลงพื้นบ้านจังหวัดสุพรรณบุรี: ศึกษาเฉพาะกรณีเพลงอีแซว. นครปฐม: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อธิป เจริญวัฒนมงคล. (2556). แอนิเมชันประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรังสิต.